

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ขอบเขตในการศึกษา

ข้อมูลที่จะใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยที่รายละเอียดของข้อมูลแต่ละประเภทสามารถดำเนินการ ได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ข้อมูลปฐมภูมิจะทำการออกแบบสอบถามแบบเฉพาะเจาะจงจากกลุ่มลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ 4 แห่ง ได้แก่

- 1.) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จำนวน 50 ชุดข้อมูล
 - 2.) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 50 ชุดข้อมูล
 - 3.) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 50 ชุดข้อมูล
 - 4.) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) จำนวน 50 ชุดข้อมูล
- รวมจำนวนชุดข้อมูลที่จะทำการสอบถามทั้งสิ้น 200 ชุดข้อมูล

(2) ข้อมูลทุติยภูมิรวบรวมมาจากรายงานประจำปีของธนาคารพาณิชย์ นับตั้งแต่ปีพ.ศ.2532 - พ.ศ.2541 โดยจะทำการศึกษาเฉพาะในกลุ่มของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งจัดว่าอยู่ในกลุ่มขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 4 แห่ง ได้แก่

- 1.) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
- 2.) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
- 3.) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
- 4.) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจะแยกทำการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน โดยที่

ส่วนที่ 1 จะเป็นการศึกษาในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) โดยใช้ข้อมูลในด้านงบดุลของธนาคารในช่วงเวลา พ.ศ. 2532 – พ.ศ. 2541 ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ จะใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนของธนาคาร โดยจะแบ่งอัตราส่วนออกเป็น 3 ส่วน และค่าที่ได้ในแต่ละอัตราส่วนจะนำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูว่าอัตราส่วนของแต่ละธนาคารในแต่ละปี มีค่าที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมากน้อยเพียงใด

1. อัตราส่วนที่ใช้วัดการมีเงินทุนเพียงพอ (Capital Adequacy)

การใช้อัตราส่วนประเภทนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา เพื่อต้องการทราบว่าธนาคารพาณิชย์มีเงินทุนที่พอเพียงกับการดำเนินงานหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ทราบว่าเงินทุนของกิจการนั้นโดยมากธนาคารจะนำไปใช้ในส่วนใดบ้าง โดยเราจะแยกพิจารณาอัตราส่วนที่ใช้วัดการมีเงินทุนเพียงพอออกได้อีก 7 อัตราส่วนด้วยกัน ได้แก่

1.1) อัตราส่วนหนี้และทุน (Leverage Ratio : L) เป็นอัตราส่วนที่เปรียบเทียบว่าธนาคารมีหนี้เป็นกี่เท่าของทุนทำการ อัตราส่วนนี้ค่าที่ได้ออกมาจะพิจารณาในรูปของอัตราส่วนที่เป็นกี่เท่าของหนี้สินทั้งหมด ดังนั้นอัตราส่วนหนี้และทุนนี้ ค่าจะต้องอยู่ในระดับต่ำถึงจะดี เพราะว่าถ้าค่าต่ำย่อมหมายความว่าธนาคารมีหนี้สินน้อย แต่ถ้าค่าที่ได้ออกมาสูง ย่อมหมายความว่าธนาคารต้องกู้เงินมาใช้เงินทุนตัวเองหลายเท่า จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนหากธนาคารต้องการขยายกิจการ

1.2) อัตราส่วนการหดตัวของสินทรัพย์เสี่ยง (Risk Assets Shrinkage Ratio : RAS) อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้พิจารณาว่าธนาคารมีการหดตัวของสินทรัพย์เสี่ยง (เงินให้กู้)เท่าไร เจ้าหน้าที่และผู้ฝากเงินกับธนาคารก็สามารถได้รับการชำระหนี้คืนจากธนาคาร หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าธนาคารจะต้องเรียกเงินกู้คืนเป็นอัตราส่วนน้อยเท่าใด จึงจะทำให้ธนาคารสามารถชำระหนี้สินหรือเงินฝากทั้งหมดได้ ดังนั้นในอัตราส่วนนี้ค่าที่ได้ถ้ายิ่งต่ำก็จะยิ่งดี เพราะ

แสดงว่าธนาคารจะมีความสามารถในการชำระหนี้มาก หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ธนาคารสามารถที่จะเรียกเงินที่ให้ผู้ยืมคืนกลับมาในอัตราส่วนเพียงเล็กน้อย

1.3) อัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อทุนทั้งหมด(Liabilities to Net Worth : LNW) เป็นอัตราส่วนที่จะดูหนี้สินกับส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมดของธนาคาร ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าธนาคารได้นำเงินจากส่วนของผู้ถือหุ้นนำไปลงทุนในส่วนของหนี้สินเป็นสัดส่วนเท่าใด ซึ่งอัตราส่วนนี้ค่าที่ได้จะเทียบเป็นเท่า กล่าวคือ ส่วนของผู้ถือหุ้น 1 ส่วน เป็นที่เท่าของหนี้สินทั้งหมดของธนาคาร ดังนั้นค่าที่ได้จะต้องมีค่าน้อยๆ ถึงจะดี เพราะแสดงว่าธนาคารจะมีหนี้ไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับทุนของธนาคาร

1.4) อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์ถาวรกับทุนทั้งหมด (Fixed Assets to Net Worth : FNW) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ดูว่าธนาคารใช้เงินลงทุนไปในสินทรัพย์ถาวรมากน้อยเท่าไร เพราะถ้ามากก็ย่อมหมายความว่าธนาคารจะมีเงินหมุนเวียนน้อยลง และถ้าอัตราส่วนนี้สูงมากจนเกือบจะเท่าทุน ก็หมายความว่าธนาคารควรจะมีการเพิ่มทุน ซึ่งอัตราส่วนนี้จะพิจารณาในรูปของเปอร์เซ็นต์

1.5) อัตราส่วนระหว่างเงินกู้ยืมทั้งหมดต่อทุนทั้งหมด (Total Borrowings to net Worth Ratio : BNW) เป็นอัตราส่วนระหว่างเงินที่ธนาคารกู้ยืมมาทั้งหมดต่อทุนของธนาคารทั้งหมดว่าเป็นเท่าไร อัตราส่วนนี้ค่าที่ได้ไม่ควรจะมีค่าที่สูงมากนัก เพราะจะแสดงว่าธนาคารมีเงินฝากน้อย ดังนั้นธนาคารจึงต้องหันไปกู้ยืมเงินมาจากแหล่งอื่นๆ เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของกิจการ ดังนั้นค่าที่ได้จะพิจารณาเป็น ที่เท่าของเงินกู้ยืม

1.6) อัตราส่วนระหว่างทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์หักเงินสด (Net Worth to Assets less Cash : NWA) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างทุนของธนาคารทั้งหมดต่อสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสด เป็นการพิจารณาว่าธนาคารมีสินทรัพย์มากหรือไม่เมื่อเทียบกับทุน ดังนั้นอัตราส่วนนี้ค่าที่ได้ยิ่งสูงยิ่งดี เพราะจะแสดงว่าธนาคารมีทุนมากเมื่อเทียบกับสินทรัพย์ของธนาคาร ดังนั้นค่าที่ได้จะพิจารณาในรูปของเปอร์เซ็นต์

1.7) อัตราส่วนระหว่างการลงทุนยกเว้นพันธบัตรรัฐบาลต่อทุนทั้งหมด (Investment less Government Bonds to Net Worth Ratio : INW) อัตราส่วนนี้จะเป็นตัวบ่งบอกว่าธนาคารได้มีการนำเงินไปลงทุนร่วมในหลักทรัพย์ของกิจการอื่นหรือไม่ ซึ่งในส่วนนี้จะไม่นำพันธบัตรรัฐบาลเข้ามาพิจารณาด้วย เพราะเราถือว่าพันธบัตรรัฐบาลเปรียบเสมือนเงินสดของธนาคาร อัตราส่วนนี้ค่าที่ได้ถ้ามีค่าสูงนั้นย่อมหมายความว่าไม่ดี เพราะเท่ากับว่าธนาคารได้มีการนำเอาเงินไปลงทุนร่วมในหลักทรัพย์ของกิจการอื่นมากเกินไป ซึ่งค่าที่ได้จะพิจารณาในรูปของเปอร์เซ็นต์

2. อัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่อง (Liquidity)

อัตราส่วนนี้ใช้วิเคราะห์วัดสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์มี 4 อัตราส่วนด้วยกัน คือ

2.1) อัตราส่วนของการถอนเงินฝาก (Deposit Run-Off Ratio : DRR) เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงเปอร์เซ็นต์ของการถอนเงินฝาก ซึ่งธนาคารใช้เงินกองทุนชำระได้โดยไม่ต้องเรียกเงินกู้คืน ค่าของอัตราส่วนนี้ยิ่งสูงจะยิ่งดี เพราะหมายความว่าธนาคารมีเงินทุนสำรองสูงพอที่จะจ่ายเงินฝากเมื่อมีผู้มาถอนเงินฝากมากๆ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำก็ย่อมหมายความว่า ธนาคารอาจจะต้องเรียกเงินให้กู้มาใช้หนี้เงินฝาก เมื่อมีผู้มาถอนเงินฝากออกเป็นจำนวนมาก เพราะธนาคารมีเงินทุนสำรองต่ำ ดังนั้นความสามารถในการชำระหนี้เงินฝากย่อมมีน้อย

2.2) อัตราส่วนระหว่างเงินสดต่อเงินฝาก (Cash to Deposits : CD) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างเงินสดกับยอดเงินฝากว่ามีสูงแค่ไหน จะแสดงให้เห็นว่าธนาคารมีเงินสดอยู่ในมือสูงและพร้อมที่จะจ่ายผู้มาถอนเงินฝากเมื่อไรก็ได้ โดยไม่ต้องเรียกเงินกู้คืน ดังนั้นอัตราส่วนนี้ถ้ามีค่าต่ำ ย่อมหมายความว่าธนาคารมีเงินสดพร้อมจะจ่ายคืนให้กับผู้ฝากเงินได้น้อย ดังนั้นถ้ามีผู้ฝากเงินมาถอนเงินจำนวนมาก ธนาคารก็จะต้องเรียกเงินให้กู้ยืมคืนมา แต่ถ้าธนาคารมีค่าของอัตราส่วนนี้สูงย่อมหมายความว่า ธนาคารได้มีการถือเงินสดไว้มากพอที่จะคืนเงินให้กับผู้ฝากเงินเมื่อผู้ฝากเงินมาถอนเงินออกเป็นจำนวนมาก

2.3) อัตราส่วนระหว่างเงินสด และพันธบัตรรัฐบาลต่อเงินฝาก (Cash and Government Bonds to Deposits : CGD) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างเงินสดบวกพันธบัตรรัฐบาลเทียบกับยอดเงินฝาก เนื่องจากพันธบัตรรัฐบาลเป็นหลักทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วที่สุดคล้ายเงินสด จึงนำมาคิดรวมกับเงินสดด้วย ซึ่งอัตราส่วนนี้ จะเป็นอัตราส่วนที่ใช้เป็นการเช็คอัตราส่วนที่ 2.2 เพราะถ้าค่าของอัตราส่วนที่ 2.2 มีค่าต่ำมากก็จะดูอัตราส่วนนี้รวมกันว่าจะต่ำอยู่หรือไม่ เพราะบางครั้งธนาคารอาจจะมีการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลมากกว่าที่จะถือเงินไว้เฉยๆ เพราะการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลธนาคารจะได้รับดอกเบี้ย แต่ในขณะที่ถือเงินไว้เฉยๆ นั้นธนาคารไม่ได้รับผลตอบแทนจากการถือเงินไว้เลย ซึ่งค่าที่ได้จะพิจารณาในรูปของเปอร์เซ็นต์

2.4) อัตราส่วนระหว่างเงินให้กู้ต่อเงินฝาก (Loans to Deposits : LD) เป็นอัตราส่วนที่จะดูว่าธนาคารได้มีการนำเงินฝากไปใช้ในด้านของเงินให้กู้ยืมมากน้อยเท่าไร ซึ่งค่าที่ได้จะเป็นการพิจารณาในรูปของเปอร์เซ็นต์ ดังนั้นถ้าอัตราส่วนนี้มีค่าสูงย่อมหมายความว่าธนาคาร

ได้มีการนำเงินฝากของธนาคาร ไปปล่อยเงินกู้เกือบทั้งหมด เพราะตราใบที่เงินฝากมีมากกว่าเงินให้กู้ ข้อมหาความว่าธนาคารจะต้องจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากมากกว่ารายได้ของธนาคารข้อมลน้อยลง

3. อัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถ ในการทำกำไร (Profitability)

อัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์จะใช้อัตราส่วนที่สำคัญๆ 3 ชนิด คือ

3.1) อัตราส่วนระหว่างดอกเบี้ยรับ และส่วนลดต่อเงินให้กู้ (Interest Income to Average Risk Assets : IRA) อัตราส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่าดอกเบี้ยรับของธนาคารกับเงินให้กู้ยืมหรือสินทรัพย์เสี่ยงมีผลได้ต่ำหรือสูง เพราะถ้าค่าของอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่าอัตราผลตอบแทนจากการนำเงินฝากของลูกค้า ที่ธนาคารนำไปให้กู้ของธนาคารนั้นเป็นผลดีกับธนาคาร แสดงว่าคุณภาพของเงินให้กู้ของธนาคารดีมาก ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำ แสดงว่าคุณภาพของเงินให้กู้ไม่ค่อยดี เพราะมีเงินกู้บางส่วนเก็บดอกเบี้ยไม่ได้

3.2) อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิหลังหักภาษีต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (Net Profit After Tax to Average Total Assets : NPL) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ดูว่ากำไรสุทธิของธนาคารที่ได้นั้น คู่กับการลงทุนในสินทรัพย์ หรือเป็นการดูการหมุนเวียนของสินทรัพย์ว่าให้ผลตอบแทนแก่ธนาคารเช่นไร

3.3) อัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้ทั้งหมด (Total Operating Expenses to Total Revenues : OER) เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินที่ธนาคารกู้ยืมมาให้กู้เพื่อนั้น เป็นอัตราส่วนเท่าไรต่อรายได้ทั้งหมด ค่าที่ได้จะนำมาเปรียบเทียบในรูปของเปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ 2 จะเป็นการออกแบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด โดยจะทำการสอบถามกับผู้ที่มีโอกาสในการร่วมพิจารณาที่จะลงทุนในหุ้นกู้ของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 4 แห่ง ในแบบสอบถามชุดนี้ จะมุ่งเน้นหาคำตอบจากผู้ที่ได้มีการตัดสินใจร่วมลงทุนในหุ้นกู้ของธนาคาร และผู้ที่ได้มีการปฏิเสธที่จะไม่ลงทุนในหุ้นกู้ของธนาคารว่า นักลงทุนเหล่านั้นมีเหตุผลหรือได้มีการนำปัจจัยใดบ้าง มาใช้ร่วมในการพิจารณาประกอบการตัดสินใจ

3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและระเบียบวิธีวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ โดยจะแบ่งการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน โดยข้อมูลที่ใช้จะเป็นข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

ส่วนที่ 1 จะเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการออกแบบสอบถามเพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มลูกค้า เฉพาะของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการออกขายหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิ จำนวน 4 ธนาคารคือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) ข้อมูลที่จะทำการรวบรวมนี้จะเป็นกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ของธนาคาร ที่ได้มีการตัดสินใจในการร่วมลงทุน กลุ่มลูกค้ารายใหญ่ที่ยังอยู่ในช่วงของการตัดสินใจว่าจะร่วมลงทุนหรือไม่ร่วมลงทุน และกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ที่ปฏิเสธในการร่วมลงทุนในหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคาร เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์สำหรับตัวแปรที่จะใช้ทำการศึกษาในข้อมูลส่วนที่ 1 นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นการสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของลูกค้า ได้แก่ สถานภาพทางสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ อายุ และสถานภาพทางสังคมของลูกค้า
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกธนาคารพาณิชย์ในการร่วมลงทุนในหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิ ระยะเวลาในการร่วมลงทุน ผลตอบแทนที่ได้รับ ช่วงของระยะเวลาในการรับผลตอบแทน ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ผลกำไรของธนาคารพาณิชย์ สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ ความพอเพียงของทุนของธนาคารพาณิชย์ ความเสี่ยง ภาวะเศรษฐกิจ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 จะทำการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานประจำปีของธนาคารพาณิชย์ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) จะเก็บรวบรวมตั้งแตปี พ.ศ.2532 - พ.ศ.2541 โดยข้อมูลที่ได้ในขณะนี้จะนำมาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้เห็นถึงสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ และการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ที่

ผ่านมา เพื่อหารูปแบบและวิธีการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ และช่วยในการแสวงหาคำตอบ 2 ด้าน คือ

1. ด้านปัญหาและอุปสรรคในการร่วมลงทุนในหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิ ควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องหุ้นของพนักงานธนาคาร ความเชื่อมั่นในตัวธนาคาร ระยะเวลาในการร่วมลงทุน ความสามารถในการนำหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคารพาณิชย์มาค้าประกันเงินกู้ มูลค่าของเงินลงทุน การได้รับผลตอบแทนและเงินต้นคืนตามที่ได้ตกลงไว้ในสัญญา ความรวดเร็วในการเปลี่ยนมือของผู้ลงทุน เป็นต้น

2. ด้านความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของผู้ที่ร่วมลงทุน ผู้ที่กำลังตัดสินใจร่วมลงทุน และผู้ที่ปฏิเสธในการร่วมลงทุนในหุ้นกู้ด้อยสิทธิ และหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ว่ากลุ่มลูกค้าเหล่านี้มีความคิดเห็นและอยากมีความต้องการอย่างไรบ้างในการเสนอขายหุ้นกู้ด้อยสิทธิและหุ้นบุริมสิทธิควบหุ้นกู้ด้อยสิทธิของธนาคารพาณิชย์

ทั้งนี้จะพิจารณาประกอบกับข้อมูลของทฤษฎีการวิเคราะห์อัตราส่วนของธนาคารพาณิชย์ได้แก่ (1) อัตราส่วนที่ใช้วัดการมีเงินทุนเพียงพอ ประกอบด้วย อัตราส่วนหนี้และทุน อัตราส่วนการหดตัวของสินทรัพย์เสี่ยง อัตราส่วนระหว่างหนี้สินต่อทุนทั้งหมด อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์ถาวรกับทุนทั้งหมด อัตราส่วนระหว่างเงินกู้ยืมทั้งหมดต่อทุนทั้งหมด อัตราส่วนระหว่างทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์หักเงินสด และอัตราส่วนระหว่างการลงทุนยกเว้นพันธบัตรรัฐบาลต่อทุนทั้งหมด (2) อัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่อง ประกอบด้วย อัตราส่วนของการถอนเงินฝาก อัตราส่วนระหว่างเงินสดต่อเงินฝาก อัตราส่วนระหว่างเงินสดและพันธบัตรรัฐบาลต่อเงินฝาก และอัตราส่วนระหว่างเงินให้กู้ต่อเงินฝาก และ(3) อัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราส่วนระหว่างดอกเบี้ยรับและส่วนลดต่อเงินให้กู้ อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิหลังหักภาษีต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ย และอัตราส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้ทั้งหมด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

(1). ข้อมูลที่ได้ในส่วนที่ 1 จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มลูกค้าเฉพาะเจาะจงของธนาคารทั้ง 4 แห่ง ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจำแนกตามประเด็นของปัจจัยปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ทำการวิจัยต้องการจะศึกษา โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ตามรูปแบบของการวัดเจตคติ เพื่อแสดงถึงความรู้สึกหรือความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำผลที่ได้จากการ

ตัดสินของผู้ตอบแบบสอบถามมาเปลี่ยนเป็นน้ำหนักของคะแนนโดยการหาค่าร้อยละของข้อมูล ผลลัพธ์ของข้อมูลจะอยู่ในรูปเชิงปริมาณและนำมาอธิบายในเชิงพรรณนา

(2). ข้อมูลที่ได้ในส่วนที่ 2 มาวิเคราะห์ในรูปของอัตราส่วนร้อยละ แล้วหาค่าเฉลี่ยของข้อมูล ซึ่งจะทำการหาค่าส่วนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์ทั้ง 4 แห่ง เพื่อเป็นการดูผลการดำเนินงาน สภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 4 แห่งว่ามีความแตกต่างหรือมีความใกล้เคียงกันมาน้อยเพียงใด ผลลัพธ์ของข้อมูลที่ได้จะอยู่ในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณและนำมาอธิบายในเชิงการพรรณนาโดยเปรียบเทียบ

(3). นำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอข้อมูลวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายเชิงพรรณนา พร้อมกับการวิเคราะห์สถานการณ์โดยทั่วไปประกอบ